

Solitudine

X B 8

B 8

La solitudine m'assale

m'avvolge e m travolga.

Sendə ind'alariə u silenziə du dəsərtə

ca mə portə lundənə

chə i pənzirə mijə

e chə la fantasiə mijə

ai rəcurdə du timbə ca fu.

Tutta mə portə ndretə ində au timpə

ində a nu munna dəversə

də vitə e cunusenza.

Jurnə də gioia,

jurnə d'alləgrija,

jurnə də spənzieratezza.

Rəcurdə fəlica e rəcurdə tristə.

M'arracordə ində au silenziə, i carə mijə
e i prima amici.

I Jucha mijə preferita a l'aria aperta,
la strada, la palestra maestra də vitə.

Po' torna a la menda la realtà də la vitə:

i dulusionə, l'incomprendenzionə,

u dəstacca di ppersona chiù cara.

Apra la porta e no trova nasciuna.

Tutta ejie ascurjia e ində au silenziə də la notta
ma trova sula, sula cha i panzira mijə,
sula cha i rəcurda mijə.

SOLITUDINE

La solitudine mi assale, / mi avvolge e mi travolge. / Sento nell'aria il silenzio del deserto / che mi porta lontano / con i miei pensieri / e con la mia fantasia / ai ricordi del tempo che fu. / Tutto mi porta indietro nel tempo / in un mondo diverso / di vita e di conoscenza. / Giorni di gioia, / giorni di allegria, / giorni di spensieratezza. / Ricordi felici e ricordi tristi. / Ricordo nel silenzio i miei cari / e i primi amici. / I miei giochi preferiti all'aria aperta, / la strada, la nostra palestra di vita. / Poi torna alla mente la realtà della vita: / le delusioni, le incomprensioni, / il distacco delle persone più care. / Apro la porta e non trovo nessuno. / Tutto è buio e nel silenzio della notte / mi trovo solo, solo con i miei pensieri, / solo con i miei ricordi.